

MILENI LEŠNJAK OB VISOKEM ŽIVLJENJSKEM JUBILEJU

Čeprav oba Ljubljana, ista generacija in sva v gimnazijo hodila le dobrih sto metrov narazen, sva se spoznala šele na študiju farmacije. In še tu se nisva veliko družila. Kot pridna študentka je Milena ves prosti čas izkoristila za učenje in je farmacijo končala prva v naši generaciji. Po diplomi je hitela v Ljubljano, kjer jo je v Lekarni Tabor čakala pripravniška doba, ne pa tudi delovno mesto. Zaposlila se je v lekarni na Jesenicah, kjer je odslužila svojo štipendijo, in se leta 1963 vrnila v Ljubljano. V Farmisu, združenju slovenske farmacevtske industrije, je pričela svojo dolgoletno in uspešno kariero.

Sprva ji ni bilo lahko. V Ljubljani so farmacevtsko industrijo vodili predvsem moški in kemiki. Zato je bila kot ženska in farmacevtka v podrejenem položaju. Samo njena vztrajnost, pogum in znanje so ji omogočili, da je iz raziskovalke tržišča napredovala v vodjo kontrolno analitskega sektorja in nato farmacevtske proizvodnje v Lekovem novozgrajenem obratu proizvodnje zdravil. Vendar lepi obrati in moderna tehnična oprema niso bili dovolj za uspeh Lekove najpomembnejše dejavnosti. Potrebni so bili farmacevtski kadri. In tu je Milena odigrala pomembno vlogo, ko je v teh prvih letih približevanja Lekove proizvodnje evropskim in svetovnim merilom zagotovila uspešne farmacevtske strokovnjake in jim omogočila izpopolnjevanje in napredovanje. Zato ni čudno, da so jo že po dveh letih vodenja proizvodnje imenovali za direktorico največjega in najuspešnejšega dela Leka TOZD Farmacija. Tu je ostala kar 9 let in s svojo strokovnostjo, voditeljskimi sposobnostmi, pa tudi znanjem tujih jezikov, je veliko pripomogla k prepoznavnosti Slovenije kot pomembne proizvajalke zdravil, ki zagotavlja mednarodne standarde pri proizvodnji in registraciji zdravil na svetovnih trgih.

Našla je čas tudi za svoje izobraževanje in družbeno delo. Opravila je specialistični izpit iz preizkušanja zdravil in magistrirala farmaceutskih znanosti. Kot vodilni farmacevt v Leku je morala s svojim delom in zgledom dokazati, da farmacevti s svojim znanjem in zavzetostjo pomembno prispevajo k razvoju farmacevtske industrije. Kot članica strokovne komisije VTO Farmacija se je zavzemala za ustrezno šolanje farmacevtov za delo v farmacevtski industriji. Tudi po njeni zaslugi so v Leku pričeli farmacevti zavzemati pomembna mesta v raziskavah, analitiki, proizvodnji in trženju.

Svojo profesionalno kariero je uspešno zaključila kot direktorica Lekovega predstavništva v ZDA. Tu se je borila z vsemi težavami uveljavljanja neameriške proizvajalke zdravil na ameriškem trgu. Zaradi svoje nepopustljivosti, odločnosti

in predvsem strokovnosti je uspela uveljaviti Lekovo blagovno znamko na ameriškem trgu.

Družbeno aktivnost je magistrica Lešnjakova usmerila predvsem v delo v Slovenskem farmacevtskem društvu. Tu smo lahko spoznali vso njeno predanost farmacevtski stroki in ji zaupali pomembne funkcije, med drugim je bila predsednica Društva, kasneje tudi predsednica Zveze farmacevtskih društev Jugoslavije. V tem času je uspela prepričati vodstvo tovarne Lek, da je kupilo in v prelepi galeriji predstavilo farmacevtsko zapuščino magistra Lavičke. Na to je zelo ponosna, vendar tudi žalostna, da zbirke pred svojo prodajo Lek ni podaril Sloveniji.

Tudi po odhodu v zasluženi pokoj ni mirovala. Znanja s področja regulative ter dobre proizvodne in skladiščne prakse je prenašala v različna farmacevtska okolja. S tem je veliko prispevala k uveljavitvi novih pravil v zagotavljanju kakovosti domačih in tujih zdravil na slovenskem tržišču. Nas starejše, upokojene farmacevtske delavce pa je znala razveseliti s predavanji, izleti in pogostitvami kot predsednica Sekcije seniorjev pri Slovenskem farmacevtskem društvu.

Milena, to in še več si storila za farmacevtsko stroko. Zato si želimo, da še naprej ostaneš aktivna pobudnica napredka farmacije v Sloveniji.

Franc Kozjek

